

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל) ינואר 2023

צילום: כלנית מלבין

מה בעלון

עלון ראשון לשנת 2023.

מופיעים בו שני מדורים חדשים. **שלמה גלזר** יביא בכל עלון ריאיון עם בעל תפקיד הממונה על תחומו. **דליה יפה** תבקר בכל חודש בבית אחר ותביא את רשמיה. פרגנו להם! כמו כן, תמצאו בעלון חומרים שונים, ואת כולם מלווה הפסיפס הקהילתי. כאן המקום לשלוח ברכות למשפחות שעברו לבית הקבע אותו בנו בשכונת "הכרם": **אורית והנק יאנסה ואן רנסבורג ויפתח ונורית רצון**. שמחו והתרווחו! כאן המקום לשלוח השתתפות בצערו של **אלי עזרא** עם פטירת אחיו, **גולן עזרא**.

קריאה מהנה

עלון מס. 1 בשנת 2023, מס. 2291 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי כרמל / אורי קלס / אושרית שטילרמן / אלה פרג-מורגן / אסתר פז גיתי צין / דגנית פרג-סברנסקי / דליה יפה / לילך מלוויל / עינבל ברוש שלמה גלזר / תרבות

מברכים: יואב להב / יעל ברקוביץ / משפחת פרנקל / משפחת רבטל (אפרת ואורון) קבוצת שלהבת

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

תמונות: דליה יפה / כלנית מלכין / משפחות

הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר

תודה מיוחדת ליהודית אייל על ההגהה

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

שלמה גלזר מראיין:

הרבה יותר מנייר ודבק

איך הסתיימה שנת 2022? מה צפוי ב- 2023? וגם על מגמות, כיוונים ואתגרים איתם מתמודדים ב"נרעותק". ראיון עם המנכ"ל – אורי כרמל

הלכתי לאורי כרמל מנהל נרעותק מזה 14 שנים, על מנת לשמוע ממנו ולהעביר לציבור סיכום ראשוני של שנת 2022, ולשמוע על האתגרים והמגמות לקראת 2023 והלאה.

ש. איך אתה מסכם את שנת 2022?

ת. 2022 היתה שנה מאוד מיוחדת. עשינו מה שצריך, התמודדנו עם המצב והתוצאות בסה"כ טובות.

ש. מה היה מיוחד בשנה הזאת לעומת אחרות?

ת. הבעיה המרכזית איתה התמודדנו השנה, הייתה השיבוש הקשה בכל שרשרת האספקה וההתייקרות של חומרי הגלם שנגרמו בגלל הקורונה והמלחמה באוקראינה. הקושי הזה הפך את העיסוק בבניית מחסנים ומלאים למאמץ המרכזי, על מנת להבטיח שהייצור והאספקה ללקוחות לא יפגע. כחלק מההתמודדות נאלצנו לקבל החלטות לא פשוטות. בהקשר הזה חשוב לזכור שיש אמנם יבואנים, אבל אנחנו היצרן היחידי בארץ בתחום שלנו (גלילים וגיליונות של מדבקות לבתי הדפוס). ההתייקרות בתשומות (הובלה וחומרי גלם) חייבה אותנו להעלות את מחירי המוצרים שלנו. היינו "חדים ומדויקים" מאוד והגבנו נכון ובזמן. התוצאה – שימור הפרמטרים העסקיים וגידול המחזור.

אבל כידוע מה שעולה גם יורד ובסוף השוק יתאים את עצמו. זה מורגש בעיקר במחירי ההובלה שעלו באופן דרמטי וגרמו לכל שרשרת הערך להתנפח ועכשיו חוזרים בהדרגה לנורמה. קושי נוסף היה לגייס עובדים. בתקופת הקורונה חלק מהאנשים קיבלו את הרושם שלא "חובה" לעבוד.

גם השינוי הגדול העובר על ענף הפרסום משפיע עלינו. בעבר היו מספר משרדי פרסום גדולים ש"נהנו" מתקציבי הפרסום של היצרניות והיבואנים. כל כניסה של מכונית חדשה, שינוי עיצוב אריזה של מוצר, בא לידי ביטוי גם בהזמנות מוצרים שלנו. היום המצב שונה, חלק גדול מתקציבי הפרסום הולכים לרשתות ולמדיה הדיגיטלית. הפיצול הוא בין הרבה מפרסמים קטנים וזה משפיע גם עלינו.

התמודדות עם מיתון עולמי

ש. מה הצפי ל- 2023 ?

ת. בתחילת 2023 מתחילים להרגיש את המיתון העולמי. זה בא לידי ביטוי בירידה בביקושים. כולם בסוג של עצירה כדי להבין לאן זה הולך. בינתיים בעיקר מדברים על האפשרות למיתון, הדיבורים והאווירה משפיעים על המגמות. במצב הזה כולם נזהרים וממתינים לראות אילו מגמות יתפתחו. קח למשל את ענף הפרסום. יש הקטנה בהוצאות פרסום. לדוגמה, יצרני מזון לא מחליפים את עיצוב האריזות, מה שמקטין את צריכת המדבקות או הנייר. צירוף של מלאי גבוה, מחירים יורדים ועצירה בהזמנות – בהחלט יוצר מציאות מאתגרת. נוסף לכך, המלחמה הבלתי נגמרת באוקראינה שהביאה לסגירת רוסיה שהייתה יבואנית ויצואנית גדולה של סחורות. לוואקום הזה נכנסו הסינים שלא הצטרפו לסנקציות שהטיל המערב. עבורנו רוסיה הייתה שוק לא קטן שבורח לנו.

ש. נעבור מהמאקרו למיקרו – כמה חברי קיבוץ עובדים בנירעותק ?

ת. סדר גודל של 25 חברים מתוך 140. כשנירעותק הוקמה ב- 1985 עבדו בה 40 איש, כולם חברי קיבוץ, ואח"כ הגענו ל- 100 עובדים, מתוכם כ- 40% חברים. המגמה ברורה לחלוטין – חברי קיבוץ מתבגרים ויוצאים, צעירים לא מצטרפים והיום כ- 15% מהעובדים הם חברי קיבוץ.

ש. האם אתם מאפשרים לימודים לעובדים?

ת. כן, יש לנו תוכנית כזו בה אנחנו מאפשרים מימון לימודים תוך כדי עבודה, מול התחייבות להמשך עבודה לאחר סיום הלימודים. התקופה גמישה ואם מישהו רוצה לעזוב לפני גמר ההתחייבות, הוא מחזיר את חלקו היחסי בשכר הלימוד, אולם מקרה כזה טרם קרה. אנחנו מעוניינים מאוד בחברי קיבוץ.

ש. האם צמצום בעובדים חברי קיבוץ עלול להוביל לתהליך שהיה בקיבוצים רבים, שהמפעל נשאר ללא חברי קיבוץ בכלל, כולל ההנהלה הבכירה, נתון שיכול להוות גורם בהחלטה של מכירתו?

ת. כפי שאני רואה את זה, תלוי לאיזה טווח מסתכלים. לטווח הבינוני זה אולי נכון, אבל לטווח הארוך, לדעתי, נכון לקיבוץ לשמור על אמצעי היצור שלו, בתעשייה, בתיירות ובחקלאות כדי להבטיח יציבות ומקור להשקעות בקהילה.

ש. האם ההחלטה להעביר אחוז משמעותי מרווחי המפעל ישירות לחברים, מה שמכונה "פירות הנכסים", משנה אצלך את תחושת האחריות כאילו אתה עובד ישירות מול החברים?

ת. התחושה שלי מהיום הראשון כמנהל נירעותק הייתה ועודנה, שיש לי אחריות כבדה למצבו הכלכלי של הקיבוץ שבסופו של יום משפיע על רווחתו ואיכות חייו של הציבור כולו. שמעתי יותר מפעם אחת את הקלישאה "כשנירעותק משתעל הקיבוץ חולה". לשאלתך, בינתיים לא חשתי או הרגשתי את זה, אבל יכול להיות שזה ישתנה.

ש. אני בכל זאת מקשה. שמעתי כבר חברים שאומרים: "הרווחיות של המפעל תשפיע ישירות על הרווחה הפרטית שלי ושל משפחתי. הם בעצם רואים בך את האחראי לכך. זה די כבד לא?

ת. שוב, מבחינתי אין שינוי, אבל האמת, לא חשבתי על כך בהקשר הזה, עד שהעלית זאת. החברים הם בעלי הבית, והיום אין בעצם שום גורם מתווך בין הרווחים של המפעל לחברים, ובהדרגה אולי תהיה לזה השפעה וארגיש יותר לחץ.

ש. מה אתה יכול לספר לציבור על המגמות והכיוונים לעתיד?

ת. יש לנו 4 קווי ייצור עיקריים:

1. **נייר העתקה** שהיה המוצר העיקרי בתחילת הדרך שהולך ודועך ומהווה כיום פחות מ-10% מהמכירות.

2. **קו הדביקים** הוא המוצר המרכזי ועדיין במגמת עליה של 3%-5% בשנה וזאת גם התחזית קדימה.

3. **מדבקות לאריזה חקלאית** של חבילות הכותנה. מוצר בוגר שהגיע להבשלה, הנתון לתנודות בורסת מחירי הכותנה ואיומים של מתחרים.

4. יש פיתוח חדש – יצור רכיב מתכלה בתוך מכונות דפוס ענקיות של חברת "לנדה".
זה משהו בין סטארט אפ למוצר מאוד מתקדם שמתחיל להימכר בעולם.

כללית – ברור שצריכים להתקדם. לשם כך הכנו לפני שנה תוכנית אסטרטגית, במסגרתה תגברנו את ההשקעה וכ"א בפיתוח העסקי ומחפשים ביתר שאת, מוצרים ושווקים חדשים מתוך חוזקה והבנה שזה צו השעה.

אוטומציה ורובוטיקה

ש. איך ייראה המפעל בעשור הבא?

ת. עולם התעשייה עומד להערכתי בפני העידן הבא: אחרי מהפכת המידע, ומהפכת המחשוב מגיעה לתעשייה מהפכת האוטומציה והרובוטיקה. אנחנו מבינים שלמשרות היצור תהיה עם הזמן פחות ופחות היענות, והפתרון הוא אוטומציה ורובוטיקה. זה מורכב מאוד טכנולוגית ודורש השקעות כבדות. אנחנו מזדהים שהמתחרים שלנו הולכים לשם וזה מחייב גם אותנו, אם אנחנו רוצים להישאר רלוונטיים ובעלי כושר תחרות. לכן הוספנו לאחרונה משרת מהנדס אוטומציה ואנו עוסקים בהתאמת המפעל לעשור הבא, וזה בלי קשר לסל המוצרים שיהיו פה.

כמו שציינתי קודם, שוק העבודה משתנה ואני מאמין שהדרישה בתעשייה להנדסאים/מהנדסים לרובוטיקה, מכאטרוניקה ואוטומציה תגדל וכך תישאר התעשייה רלוונטית לדור הצעיר.
אני רוצה לנצל את הבמה הזאת ולפנות לצעירי ולצעירות הקיבוץ – יש כאן עולם תעסוקה שלם, מרתק ומאתגר ואנחנו נסייע לכם להשתלב בו – רק תבואו.

ש. דיברנו הרבה על החומר, לסיום משהו משהו לרוח, האם נירעותק תורם לחברה הישראלית?

ת. בראייה רחבה, תחת משאבי אנוש, אנחנו תורמים לכל מיני פעילויות בבתי ספר לילדים עם צרכים מיוחדים, בבית שאן, במלכישוע, בכפר יחזקאל, לפליטי אוקראינה ופעילויות דומות. אנחנו עושים זאת מתוך השקפה שזה נכון וראוי לעשות, ומי שמקבל - נכון שגם ייתן. אין לזה פרסום, כי אנחנו מאמינים במתן בסתר.

אבל לדעתי, זה לא עניין של "נירעותק" אלא עניין של סדר עדיפויות קיבוצי, במיוחד אחרי חלוקת פירות הנכסים לציבור. זאת צריכה להיות החלטה של כלל הציבור, כמה ולמי לתת ולסייע.

מוגנות זה אלף-בית – ראיון עם ענבל ברוש

על תפקידה כרכזת צוות מוגנות ואחראית על תחום הטרדות מיניות

■ בראיון מופיע בתדירות גבוהה המושג 'נפגעת', והוא מתייחס לנפגעים משני המינים.

ספרי מה כולל המנדט שלך כממונה על הטרדות מיניות בקהילה.

קיבלתי את הפנייה שנעשתה אלי להיות אחראית על הטרדות מיניות בקיבוץ. לשם כך עשיתי קורס שעסק במניעת פגיעות מיניות, ועוד השתלמויות בתחום. כל גוף, ארגון, מפעל, מחוייב על פי החוק להקצות אדם ממונה על עברות בתחום הטרדות המיניות. אני אחראית על החברים שגרים בניר דוד, כולל עובדים שכירים בניר דוד. אני מטפלת בכל פנייה שיש לה נגיעה אל התחום הרחב מאוד, ולפעמים האפור, של פגיעות מיניות. יצא לי לטפל במספר אירועים, שלא הגיעו לרף הפלילי.

אנחנו עוסקים גם במניעה, ובחינוך למיניות בריאה. יחד עם זיו לבנה (רכזת החינוך החברתי-קהילתי) אנו מביאות תכניות מותאמות למגוון הגילים בנושאים אלו. גם לילדים, גם להורים, גם לצוותים החינוכיים. אנחנו מנסים ללמד שפה של מוגנות, כבר מהגיל הרך, שבה הילדים לומדים לשמור על הגבולות של גופם ומכבדים את גופו של האחר.

האם קורה שבנות פוגעות מינית בבנים?

פחות שכיח אבל לצערנו קיים. יכול להיות ניצול של נער (על ידי אישה או גבר), ואירועים של חציית קווים. מטבע הדברים יש באוכלוסייה זו של נפגעים בנים רגישות וקושי גדול יותר לפנות לעזרה. אני לא נתקלתי במקרה כזה. בעיקר אני שומעת על אנשים שמרשים לעצמם להגיד דברים, מרשים לעצמם להתנהג בצורה פוגענית ליד נשים. אם באים אלי ומעדכנים אותי במשהו, שאני יודעת שלפי החוק נעשתה כאן עבירה, או יש כאן פגיעה, דבר ראשון אני מבקשת את רשותו של הנפגע להתערב. אני יכולה להציע לו עזרה ישירות או דרך מתווך. אני יכולה להפנות אותו לגורמים המטפלים המתאימים. אבל אני לא יכולה לחייב אותו לעסוק בפגיעה אם הוא אינו קטין, ובאמת רבים אינם רוצים, לא רוצים להיחשף, לא רוצים לשתף פעולה. רבים מעדיפים לספוג ולא להתלונן. אני יכולה להיתפס בעיניהם כנציגת החוק, למרות שאני מסבירה שאין לי מעמד המחייב אותי על פי חוק לפעול בדרך מסויימת, אם הנפגע הוא מעל גיל 18.

מטבע הדברים, יש קושי בקהילה קטנה שבה אינך אנונימי, לפנות ולהתלונן על הטרדה, בפני מי שגם הוא חלק מהקהילה.

מהמנדט שקיבלתי, הקמנו **צוות מוגנות** המטפל בכל מקרה שיש בו אלימות (לסוגיה) עם גוון מיני. במקרה של אלימות שאינה מינית מטפלים גורמים אחרים בקהילה. הצוות קם במטרה להוות כתובת ולטפל במקרים, במידה שיתרחשו, בהם מגיעה תלונה. בהרבה ישובים קם צוות כזה. בכוונת המועצה ליצור רשת של למידה והשתלמויות לצוותים האלה.

עד לפני כמה שנים הייתה תרבות ישובית, לסגור עניינים רגישים ללא מעורבות של גורמים חיצוניים. החוק במדינה ברור והוא חל עלינו: כל פגיעה או חשש לפגיעה בגוון מיני מתחת לגיל 18 מחייבת אותי לדווח לעובדת הסוציאלית של הקיבוץ, בין אם הנפגעת (בדרך כלל זו בת, אבל לא תמיד) או בני משפחתה פונים אלי ובין אם אינם פונים ומגיע אלי מידע ממקור מוסמך.

מגיל 18 ועד בכלל, משתרע שטח אפור וגדול מהבחינה שטיפול בתלונה או בפגיעה מהתחום המיני מותנה בשיתוף פעולה של הנפגעת, בהסכמתה וברצונה. השטח הזה כולל: דיבור פוגעני, מציצנות, מעקב, נעיצת עיניים באברי מין, הטרדות. אם האדם אינו מעוניין להתלונן או לטפל במקרה, אין לנו רשות לחייב אותו לכך (אלא אם כן מדובר במקרה מובהק של פגיעה כמו אונס). צוות מוגנות קם כדי לטפל במקרים שהם מעבר לשטח האפור, בהם יש לטפל הן בנפגע ובמשפחתו, והן בפוגע ומשפחתו.

ספרי על צוות מוגנות.

אם קורה בקיבוץ אירוע של פגיעה מינית, ולצערנו קרו אירועים כאלו לא מעט בישובים אחרים, הזעזוע הוא גדול מאוד. מעגלים רבים הנושקים זה לזה מוצאים עצמם מעורבים: המשפחות, השכנים, בני הגיל, החברים. אירוע מסוג זה יוצר תמיד משבר אישי וחברתי, והצוות קיים כדי להיכנס לפעולה בשעת הצורך.

אנחנו עושים חלוקה בינינו: מי מלווה את מי. יש לנו אפשרויות כספיות לעזרה אך הן מוגבלות ומיועדות למי שאין ברשותו אמצעים.

במקרה של פגיעה מינית, התגובה השכיחה של האדם הפוגע, או משפחתו, היא של הכחשה. מאוד קשה להגיד בפה מלא כי אתה או מישהו ממשפחתך הקרובה פגע. תגובה שכיחה נוספת היא האשמת הקורבן: "היא פיתתה אותו", "היא רצתה את זה", "היא רצתה להתנקם בו", "היא ממציאה דברים" ועוד. לכן הרבה מאוד נפגעות מפחדות להתלונן. מפחדות שיאשימו אותן ("את הורסת משפחה", "זה יהיה על מצפונך" ועוד).

איך מתירים פלונטר כזה?

בעיקר מספקים אוזן קשבת. לשני הצדדים. הסערה והמצוקה עצומות, לשתי המשפחות. יש בה את כל קשת הרגשות. אנחנו מזמינים גם את הצד הפוגע או המואשם בפגיעה ואת המעגלים הקרובים לו. יש לנו מחויבות כקהילה לתמוך גם בהם. נצבר הרבה ידע איך לעזור במצבים המורכבים הללו, דווקא בקהילה קטנה וסגורה.

בעידן הרשתות הכל מגיע במהירות לכל מקום. לא תמיד המידע מהימן. דיברנו במזכירות על הצורך למנות דובר, שידע לממן את המידע לחברים וגם החוצה אם הדבר יידרש.

לצוות טרם יצא לטפל באירוע אישי עם היבטים חברתיים (וטוב שכך). הוא מחויב לדיסקרטיות מוחלטת. אם אצטרך להתייעץ לגבי מידע שהגיע אלי, אני יכולה להתייעץ בחבר מהצוות, בעוד השאר לא יידעו על העניין. שיקול הדעת הוא שלי, אם להתייעץ עם העובדת סוציאלית או עם חבר צוות נוסף. אם עולה משהו גדול, קהילתי, אני מיידעת את אלה פרג.

מי בצוות מוגנות והאם היה קשה לגייס את חברי הצוות?

לא היה קשה כלל להרכיב את הצוות. אלו שפנינו אליהם נענו מתוך מחויבות ותחושת שליחות. בחרנו לצוות אנשים משכבות גיל שונות, שכל אחד בקהילה יוכל לפנות אל מי שיהיה לו נוח לדבר איתו. בחרנו אנשים שיש להם רקע טיפולי, שעסקו או עוסקים בתחומים רגישים. אנשים שעובדים טוב בצוות, יודעים להקשיב, בעלי שיח נעים ומכבד, אנשים ראויים.

בצוות **ציפורה טייכנר וֶרד להב** שהן עובדות סוציאליות, **ברכה רפמן** עם קילומטרז' חינוכי, **שי עדי** שהוא פסיכולוג ו**גיתי צין** שהיה אחראי על הטרדות מיניות בתיירות והיה שותף הרבה שנים לצוותים שעסקו בנושאים אישיים של חברים.

גם אני רואה במנדט שקיבלתי שליחות, רואה בתפקיד הזה מקום מיטיב, שנפלה בחלקי זכות להיטיב ולעזור לאנשים שנפגעו.

אני רוצה להדגיש לסיום: לכל אחד הזכות להיות מוגן ולהרגיש מוגן, בטוח, שלא יפחד על עצמו, על שמו, על בני משפחתו. זה חייב להיות הבסיס לחיים כאן.

אסור שאדם יפחד לצאת מביתו, שיפחד ממילים, מהערות, מאנשים.

אני מאחלת לכל אדם שגופו ונשמתו יהיו שמורים ובטוחים. ויידע שאם חס וחלילה הוא נפגע, יש מי שיהיה אתו ויתמוך בו, יעזור לו וילווה אותו באהבה, בדיסקרטיות ובמקצועיות.

שמעה בהתרגשות גדולה – סמדר יחיאלי.

אלה פרג-מורגן – תרומה לחברה הישראלית ואנחנו

כפי שכבר פורסם, קם צוות ששם לו למטרה ליזום ולקדם משימות קהילתיות שלנו, קהילת ניר דוד, החוצה לחברה הישראלית הרחבה.

לאחר בחינה של מספר כיוונים בחרנו להתחיל ממש פה קרוב לבית – במרכז הקליטה בבית אלפא. במרכז כ- 480 נפשות מגיל שבוע ועד 120. עולים חדשים מאתיופיה.

אנו מגבשות בימים אלה תכנית פעילות שנתית במטרה ליצור קשרים ועשייה משותפת של הקהילה שלנו עם הקהילה במרכז הקליטה באמצעות פעילות התנדבותית.

יריית הפתיחה מתוכננת כבר בט"ו בשבט:

**** מפגש מבוגרים ביום שלישי 7.2 בשעה 9:30 בבית אלפא.**

**** מפגש משפחות ביום רביעי 8.2 בשעה 16:30. מתאים לילדים מכל הגילאים.**

בתכנית: היכרות חווייתית עם המסורת האתיופית, יצירה לט"ו בשבט, נטיעות ועוד.
הרשמה בקישור שפורסם.

אנו מזמינות את כל מי שרוצה לסייע בארגון וקידום היוזמה לפנות אלינו ולהצטרף.

צוות תרומה לחברה הישראלית – תמר מאירי, רינה גלר, שימרית שלום וינר, שירן עדי, אלה פרג מורגן

גיתי צין – 10 דברים + 1 שאתם חייבים לדעת על פנסיה, במילים פשוטות

1. **תתחילו לחסוך מוקדם** - בחישוב גס, כדי לקבל קצבת פנסיה חודשית בגובה של משכורת מינימום, כ-5,000 שקל, תצטרכו לחסוך כ-1,000,000 ₪ במהלך השנים בהן תעבדו. רצוי כבר מגיל 25 ולא יאוחר מגיל 30, כך גדלים הסיכויים שתצליחו לחסוך סכום שכזה, גם ממשכורת צנועה יחסית.
2. **מי משלם את הפנסיה שלנו?** - החל משנת 2008, על כל מעסיק חלה חובת הפקדה לפנסיה עבור כל עובד שכיר עם ותק של 6 חודשים ומעלה. עובדים שמתקבלים לעבודה כשהם מבוטחים כבר בביטוח פנסיוני כלשהו זכאים להפרשות מיומם הראשון בעבודה. אגב, אם אינכם עובדים תקופה מסוימת, מומלץ להפקיד באופן עצמאי סכום מינימאלי המשמר את הזכויות הפנסיוניות. חוק זה דואג לעובדים שכירים בלבד. נוסף, אל תסתפקו בהפרשה לפנסיה של אחד מבני הזוג. מומלץ ששני בני הזוג יחסכו כספים במסגרת קופת פנסיה.
3. **כמה מפקידים?** - לפי התקנות, המעסיק חייב להפריש לגמל 6.5% ולפיצויים 6% והעובד עצמו חייב להפריש 6% אחוזים. ההפרשה מחושבת משכר היסוד ברוטו.
4. **גובה הקצבה הצפויה** - ניתן לדעת מהי הקצבה הצפויה לכם בפנסיה, באמצעות הדו"ח השנתי שנשלח אליכם בדואר על ידי החברה המנהלת את קרן הפנסיה/ביטוח המנהלים. חפשו בדו"ח מילים כגון: "אומדן פנסיה זקנה צפויה על בסיס היתרה הצבורה", או "קצבה צפויה מבוססת על חיסכון מצטבר לקצבה". חשוב לדעת שעל פי החוק, כשמדובר בקרן פנסיה אז מדובר בסכום שהוא אומדן בלבד ועשוי/עלול להיות שונה ביום היציאה לפנסיה.
5. **פנסיה זה לא רק פנסיה** - חשוב לזכור שההפרשות לקרן פנסיה או ביטוח מנהלים אינן מיועדות רק עבור חיסכון ליום הפרישה, אלא גם עבור פיצויים במקרים של נכות, או חלילה מוות (אובדן כושר עבודה). גם הקצבאות הצפויות במקרים אלו מפורטות בדוחות השנתיים. לכן, כשמציעים לכם הצעה מפתה לרכוש ביטוח חיים או אובדן כושר עבודה, בדקו קודם כל את גובה הכיסויים בקופת הפנסיה שלכם, אולי תגלו שיש לכם כיסוי מספק.
6. **אל תמשכו כספים** - רבים וטובים עוזבים מקום עבודה ופודים את הפיצויים שנחסכו עבורם, מבלי להבין שהכספים הללו הם חלק מכספי קצבת הפנסיה שלהם. משיכת הכספים הללו פוגעת בצבירה לפנסיה ובגובה קצבת הפנסיה אותה יקבלו בעתיד. באותה מידה, אסור לפדות את חלק התגמולים (המרכיב השני של ההפרשות לפנסיה), כי לא רק שתפגעו בצבירה לפנסיה אלא גם תצטרכו לשלם מס של 35% מס על הכספים הללו.

7. **בחירה ושינוי קרנות ומסלולים** - כל אחד זכאי לבחור את החברה שתנהל את קרן הפנסיה שלו ואת המסלול הרצוי עבורו, ולשום גורם, לרבות המעסיק, אסור לכפות עליו קרן או קופה מסוימת. עובד יכול לעבור לקרן פנסיה אחרת או למסלול אחר בזמן המתאים לו. זה עשוי להוות יתרון בתקופות שונות בחיים. כך למשל, רווק שאין לו צורך בביטוח חיים עדיף שיבחר מסלול בו הוא אינו צריך להפריש סכומים בעבור פיצויים המובטחים למשפחתו במקרה של מוות, דבר שאיש משפחה ירצה לשלם עבורו. חשוב לציין כי מעבר בין קרנות לא גורם לנזק כספי, וזכויות הוותק הפנסיוני נשמרות.

8. **דמי ניהול** - החוק קובע תקרה לסכום המרבי שניתן לגבות במסגרת דמי הניהול בקרנות הפנסיה, ביטוחי המנהלים וקופות הגמל. עם זאת, מרבית הגופים המנהלים יציעו לכם דמי ניהול נמוכים מכך.

בקרן פנסיה מקיפה	עד 0.5% מהצבירה	ועד 6% מההפקדות.
בקרן פנסיה כללית	עד 1.05% מהצבירה	ועד 4% מההפקדות.
בביטוח מנהלים	עד 1.05% מהצבירה	ועד 4% מההפקדות.

גם אם דמי הניהול הנגבים מכם אינם עוברים את התקרה הקבועה, בהחלט ייתכן שעדיין באפשרותכם להוזיל אותם וליהנות מדמי ניהול נמוכים עוד יותר.

9. **קרן פנסיה, ביטוח מנהלים או קופת גמל?** - ההבדל העיקרי בין קרן פנסיה לביטוח מנהלים הוא שבקרן פנסיה אי אפשר לדעת מראש את גובה הקצבה המדויק שתקבלו כשתפרשו, אלא תוכלו לערוך אומדן כללי, לעומת ביטוח המנהלים שם ניתן לדעת את הסכום במדויק. התייעצו עם סוכן הביטוח שלכם.

10. **הלוואות מקופת הפנסיה** - אחת ההלוואות הזולות ביותר שניתן לקבל היא מקופות הפנסיה.

11. **תשלום לקרן פנסיה במקרה של פיטורים** - בסיום העבודה מפסיק המעסיק לשלם משכורת חודשית לעובד ובהיעדרה לא מופקדים דמי גמל על חשבון המעסיק והעובד אל תכנית הפנסיה שלו. במצב זה לא מצטברים עוד סכומים לטובת חיסכון לטובת גיל פרישה ולא משולמת פרמיה לרכישת כיסוי ביטוחי למקרה מוות ואובדן כושר עבודה. הפתרון לתקופה זו הוא "**הסדר ריסק זמני**". זהו הסדר לתקופה קצובה בה העובד ממשיך לשמור על תכנית הפנסיה שלו ומשלם עלות מצומצמת בלבד הדרושה לשמירת כיסוי ביטוחי למקרה מוות ואובדן כושר עבודה ברמה שהייתה לפני סיום העבודה, ללא שינוי. אם ברצון העובד לעשות זאת עליו להפקיד באופן עצמאי. מומלץ להתייעץ עם סוכן הביטוח שלך או יועץ פנסיוני.

ותשובה לחידה מעלון נובמבר

באיזו שנה נקבע לראשונה גיל פרישה וקבלת קצבת זקנה?
מי היה האדם שהגה את הרעיון?
מה היה הגיל שנקבע?

אוטו פון ביסמרק היה איש צבא חזק ופוליטיקאי מבריק ממוצא פרוסי. לאחר השתלטות פרוסיה על שאר מדינות האזור ויצירת איחוד בדמות גרמניה, יצר ביסמרק מערכות שלטון וחוק אחידות לכל המדינות. הוא הראשון שהגה את רעיון הביטוח הלאומי שהבטיח טיפול רפואי, פנסיה וסעד.

גיל הפרישה הוכנס בחוק ב-1889 ונקבע לגיל 70.

מדוע? באותה תקופה תוחלת החיים של גרמני ממוצע הייתה 45 שנים ולכן הצפי היה שרק מעטים יגיעו לגיל המופלג של 70. רק 27 שנה מאוחר יותר, בשנת 1916 שונה גיל הפרישה ל-65.

אושרית שטילרמן על קיר הפסיפס – פרויקט קהילתי

לפני מספר חודשים התקיימה ישיבה של **צוות 85 לקיבוץ**, ובין השאר ועלה רעיון הפסיפס. רצינו לבחור משהו שיחבר את הקהילה. ראינו קירות בקיבוצים אחרים ומודה שלא כל כך התרשמתי אבל הרעיון נשמע מיוחד מאוד ...

כשהגעתי לחדר אוכל, המציאות עלתה על כל דמיון – ההתגייסות, הרצינות, ההשקעה. משפחות תכננו, הגיעו הנכדים שאינם גרים בקיבוץ לעזרה. אנשים עבדו שעות ויצאו יצירות מדהימות. הצבעים היפים של הקרמיקה הפכו לשטיח צבעוני כל כך יפה. העבודה לא פשוטה, קשה לשבור את חתיכות הקרמיקה. תכננו להקדיש למשבצת שלנו שעתיים כי הייתה עוד נסיעה משפחתית לפנינו, והנה עובר הזמן, שעתיים וחצי ואנחנו עדיין יוצרים. יש התרגשות מסביב, עוד אנשים מגיעים, מקבלים רעיונות. ואנחנו מרוכזים. הגברים שוברים, הבנות מדביקות. פאזל ממכר. עשייה לא פשוטה בכלל. גאה להוסיף את שם המשפחה שלנו לקיר המשותף.

מאוד התרגשתי לראות את העשייה הקהילתית, לשמוע את שיח המדרכות וגם באופן אישי, לראות את האחים שלי יוצרים, את אבא שותף, לראות את הקיר נבנה, איך כל משבצת משמעותית, כולם חשובים כדי שנהיה מי שאנחנו.

כל בוקר אני עולה מהגשר הכתום לכיוון חדר האוכל ומתרגשת מחדש, איזה קישוט יפה נוסף לקיבוצנו. מסמל כל כך הרבה עבורי, שיש עוד שיתוף, רצון לעשייה מבורכת, קהילתיות ועוצמה של **יחד**. עבר, הווה ועתיד.

מרחיב את הלב.

הילה דגני – קול קורא מהתרבות

הודעות חשובות מהתרבות לציבור

ראשית: לקראת חגי ומועדי האביב!
ריבוי האירועים והרצון לתפעל אותם לשמחת ורווחת הקהילה,

אנו זקוקים לכם!!!

בואו, התצטרפו וקחו חלק בצוותים.
הצטרפות לצוות משמעותה - לקיחת אחריות, יוזמה וארגון האירוע.

האירועים הקרובים לאביב שזקוקים לתוספת צוות:

- אנו מחפשים אנשים לצוות פורים מבוגרים, שייחגג ביום שישי, 10.3.2023. ישיבת צוות ב-16.1.2023, יום שני במועדון חץ, מוזמנים!
 - יום האישה באחד מסופי השבוע של ה-16-18/23-25.3.2023
 - ליל הסדר, 5.4.2023, יום רביעי
 - ערב יום השואה 17.4.2023, יום שני
 - יום העצמאות 25.4.2023, יום שלישי
- פגישת צוותי העבודה הבאים יפורסמו בהמשך.

שנית, שינוי נהלי השאלה, חילופי תפקידים, עדכון מחירים ועוד.

משחקייה - לאחר שנתיים בה ניהלתי את המשחקייה אני מעבירה את הלפיד, פמלה סוקלק -טובין לקחה על עצמה את הניהול.
מזכירה שהמשחקייה פתוחה לילדי הגיל הרך בתשלום סמלי של 30 ש"ח לחודש שמכסה ניקיון, אחזקה, חשמל ומים. מוזמנים להצטרף כמנויים.
המשחקייה היא יוזמה מקסימה של ההורים הצעירים ונמצאת תחת אחריותם. מאחלת לפמלה בהצלחה רבה.

מועדון חץ - שימוש פרטי במועדון חץ יעלה מתחילת שנת 2023 ל-500 ש"ח. שימו לב, אין אפשרות להזמין את המועדון בימי חמישי ושישי בערב, ובמועדים מיוחדים בהם הוא משרת את הקהילה. השימוש במועדון הוא פרטי בלבד ועל אחריות המזמין.

השאלת ציוד - לאחר שנים רבות בהן אנו משאילים ציוד ללא תמורה. השנה יחול נוהל חדש להשאלת ציוד התרבות. זאת לאור בלאי גבוהה, אי החזרה ואיבוד הציוד. הנוהל מסדיר את אופן לקיחת והחזרת הציוד וכן את התשלום עבור הציוד: התשלום יהיה דרך טופס אותו יש למלא. ללא מילוי וחתימת הטופס לא תתאפשר השאלת ציוד. ההשאלה עצמה תערך אך ורק מול נועם בר-שלו, אחראי המחסן או מולי. מטרת התשלום היא לכסות את הנזקים לציוד שבו אנו משתמשים לטובת כלל הקהילה באירועים הרבים.

מחכה לשמוע מכם,

הילה דגני- מנהלת התרבות

דליה יפה – בתים פתוחים והפעם בביתם של אסתר וערן פז

תודה לסמודי על ההזדמנות להמשיך במה שהיא התחילה בביתי, ולהיכנס אחת לחודש לכל בית שיסכים לפתוח את דלתו בפני.

אתם מתבקשים להרגיש חופשי לפנות אלי או "להלשין" על מי שמתבייש. המפגש גוזל שעה של כמה שאלות, כמה צילומים, ומכם גם כמה סיפורים קצרים.

הכניסה לבית של משפחת פז "בהרחבה" היא כמו כניסה לווילה באירופה. צועדת על השביל, הקיבוץ מאחורי, מגיעה אל סוכת הגפן וצמחיה שופעת מכל עבר. הרגשה של שקט מרגיע עוטפת אותי, עד שפוגשת בחיוך המאיר של אסתר, והשמחה השופעת עוברת אלי.

נכנסות הביתה. מחכה לי כמובן כוס קפה ריחני ובכלי שקוף שוקולדים ממולאים פטל, תוצרת נורית ברסלר, שיצאו מאיזה מחבוא.

ממכר....

אנחנו יושבות בפינה האהובה
במיוחד על אסתר. מן הספה
הפינתית המפנקת רואים חלק נוסף
של הגן המקיף את הבית, הנשקף
ומכפיל את עצמו במראה גדולה
התלויה על הקיר בחוץ.
באור השמש החורפית הנדיבה של
הבוקר הזה, הבית מואר מהרבה
חלונות ודלתות של זכוכית שקופה.

אסתר, כידוע לכם, שותפה לגליה ורולקר, שכנתה, למיזם של הכנת ארוחות טעימות לקבוצות, זוגות
וגם ליחידים, אצלם בחצר או במשלוחים. הן גם מארגנות אירועים סביב מפגש עם מרצים.

החלונות הפינתיים של המטבח,
מקום אהוב על אסתר, מלאים בירק
כמו תמונה במסגרת.
כל הבית הזה הוא שילוב מנצח של
פנים וחוץ: כלב וחתול נכנסים
ויוצאים מהדלת הפתוחה כשאנו
משוחחות.

על קיר המטבח תלויה תמונה בשחור לבן של
סבתא של אסתר, והסינר הוא חלק מחייה,
 ומחיי אסתר.

סיפור יפה על כלי לעוגיות שאסתר קיבלה
 מסבתה: זו צנצנת די גדולה, המכסה גם הוא
 מזכוכית. כילדה, הייתה אסתר מתגנבת
 בלילות לשלוף איזו עוגייה להמתיק את
 הלילה. פתיחת הצנצנת לוותה ברעש, ועל
 מנת לא להיתפס, למדה אסתר לפתוח אותה
 בזהירות. סבתא לא הסכימה למסור בחייה
 את המתכון לעוגיות. עכשיו אימא של אסתר,
 שקיבלה אותו, מסרבת למסור אותו הלאה....

ארונית עם דלת זכוכית שקופה מושכת את תשומת לבי. מה הסיפור שלה?
אסתר: "כיוון שאני אוהבת מאוד לארח, קיבלתי מההורים שלי סט כלים שהיה שלהם. הרבה אי אפשר להשתמש בהם, כי אסור להכניס אותם למדיח (הגלזורה על הכלים אינה אטומה למים). יש לשטוף אותם ידנית ואחר כך לנגב היטב. אבל הכלים משמשים לאירועים מיוחדים."

סיפור שאכן מאפיין את אסתר, הוא הסיפור על הפיקניק השכונתי.
עם היכנסם לביתם ושכנים מעטים סביבם, הנהיגה אסתר פיקניק שכונתי, והוא התקיים באמפי על חוף האסי של שכונת ההרחבה. זו הייתה התחלה שחיברה יחד מבוגרים וילדים.
ועוד יוזמה של אסתר: בימי שישי בישלה סיר גדול של חריימה והזמינה את השכנים הקרובים. כל אחד הוסיף משהו לארוחת צהרים, מין קבלת שבת מוקדמת, טעימה ונעימה. על שם היוזמה הזו קמה קבוצת וואטסאפ בשם "**החריימה של אסתר**".
ועוד ידה נטויה.

והסיפור האחרון להפעם הוא בנוגע לשולחן הזה.

את השביל המוביל לחצר המשותפת של משפחות פז וורולקר, בנה גדי, שכמו אסתר אוהב גינון וחיבורים של אנשים.

כשגדי סיים לבנות את השביל, נסעו אסתר וערן לאחד הכפרים הערביים, לחנויות מיוחדות, וקנו את השולחן הענק הזה, העומד במרכז סוכת הגפן, הפתעה לגליה וגדי. בערבי הקיץ ישבו לשתות קפה, והחלו להתקהל סביבם עוד ועוד אנשים (כפרפרים הנמשכים לאור), שותים קפה ומשוחחים בחברות יפה.

סיימתי את הביקור עם "צליל מנדולינה בלב", ועם המשאלה של אסתר שתהיינה עוד שכונות מחוברות כמו שלהם.

לילך מלוויל (להב) חוגגת 60 ונעתרה לענות על כמה שאלות

איך עברה עלייך הילדות בקיבוץ?

מעטים יודעים שנולדתי בקיבוץ רוחמה, "הקיבוץ של אימא, בנגב המערבי: ד.ג. חוף אשקלון". כשהורים עברו לתל עמל, עברתי איתם, וצורפתי לקבוצה שלימדה באהבה ובמסירות **מרים יחיאלי** ז"ל, שלימים נודעה בשם "**הדסים**". שנות בית הספר היסודי (מי קרא לזה ככה בכלל?) – מכיתה א' עד כיתה ו' זכורות לי כשנים מלאות אושר. למדנו נושאים מעניינים כל-כך: הארנבת, הדואר, הזית, הדבורה (בו נעקצנו על ידי דבורים שברחו מהכוורת שהוצבה בתוך הכיתה) ו"אנו מבשלים" הנפלא מכולם, בזכותו אני אוהבת לבשל עד היום. אהבתי את בית הילדים: "להחליף חדרים" פעם בשנה, לזרוק שמיכה על השמרטף ולעשות "שמח" במסדרון. אהבתי את הטיולים, את ה"אי-מנוחה", את הקייטנות ואת המשחקים ברחבה של חדר-האוכל. בשבתות – טיולים לתל ולגלבוע, מדורות (בתל ובגלבוע), וצלילה עם משקפת ושנורקל בג'וסק, בג'מעין, ובשאר מקומות ששמותיהם וגם פניהם השתנו במהלך השנים.

מהם "החובות וזכויות" של בת בכורה?

בעיקר שמחתי עם הולדת כל אחת מאחיותי הנפלאות, שהגיעו כשכבר הייתי גדולה יחסית, ואחי הנפלא שהצטרף כשהייתי גדולה עוד יותר ועד היום אני שמחה בהיותם.

מהו בית עבורך?

את שואלת "מהו בית ובאילו מובנים ניר דוד הוא בית עבורי?" ובכן, לו הייתי מציירת אותו, את ביתי, היה לידו נחל, ובנחל היו ברבורים. הוא היה עטוף בטבע, ובטבע – פרחי בר אהובים בכל עונות השנה. היו ציפורי שיר, ועופות טרף, ואיזו נוטריה על שפת הנחל. כמובן שהיו בו אנשים אהובים: משפחה וחברים, מכרים ואחרים. אז כן, **תל עמל** (הלא היא נירדה) היא בית בשבילי, וגם איזו עיר רחוקה עם מיליון וחצי תושבים בשם **פרת'** במרחק 11,082 ק"מ מכאן. שתיהן עונות על כל הדרישות, אולי מינוס הנוטריה בפרת' ופלוס איזה קנגורו או אלף, והכי חשובים, **הבנים** האהובים שלי, ונכדי שחיים שם.

ספרי על פינה / איזור שאת אוהבת בקיבוץ

אני אוהבת לעבור על הגשר הכתום. מעבר ליופי המשתנה בכל יום, ובכל רגע הנשקף במימיו, מעבר ל"ריח של האסי" שיש רק כאן, יש לי זיכרונות רבים ממנו החל בתחושת ההישג של "ללכת על הסורגים מהצד השני" בגיל חמש כשעוד היה אפור וחלש לבדו כמעט על האסי עם השושבינה הרעועה, "מעברת הרגליים", דרך "הכלב מוכה הכלבת שנשך את סשה" בגיל שמונה או תשע ועד כרטיס הכל-בו שנפל למים, והוחזר לי על ידי נער שצלל שם שנים לאחר מכן. וכמובן הזיכרונות מ"קיר הרקפות" ליד המועדון, ו"סלע הרקפות" בצד הדרומי של האסי.

ולסיום

אומרים הרבה דברים על גיל שישים ה"מופלג". אני רוצה להוסיף משהו – בגיל 59 התחלתי חיים חדשים כ"נוודת דיגיטלית". גם בגיל 60 אפשר! וכאשר רגליי אינן נטועות בבית, אהבתי נטועה בו. או כפי שאמרו חכמים ממני "העיקר לא לפחד בכלל".

לילך, כמה חד וחכם את כותבת! מזל טוב ובהצלחה במסע הקרוב. סמדר יחיאלי.

דגנית פרג-סברנסקי – חגיגה צבעונית

מילים בפתיחת תערוכת הציורים של דיירי "בית על הנחל"

כשאנשים מגיעים לגיל שישים שבעים שמונים תשעים הם כבר בדרך כלל יודעים על עצמם במה הם טובים ובמה הם לא! הם עסקו והשתכללו והתפתחו בהרחבה במה שהם "כן", ונמנעים לגמרי ממה שהם "לא".

כשאנשים מגיעים לגיל שישים שבעים שמונים תשעים הם כבר שמים לב שגם בתחומים שפעם הם היו טובים בהם היום הם כבר פחות. והרבה פעמים זה מגיע עם ביקורת עצמית על הפער הזה בין מה שיכלו פעם ומה שהיום. פער שגורם להימנעות: "אני כבר לא".

ואז מגיע חוג ציור. שנה ראשונה: ערבובי צבעים! שזה דורש מהם לשים בצד את כל מה שהם חושבים על עצמם בנושא אמנות ("אני לא טוב בזה", "בכיתה ב' המורה קרעה לי את הציור", "אף פעם לא הצלחתי"...), ולהתחיל מאפס. (דרך אגב, גם מי שטוב באמנות נדרש להניח בצד את כל מה שהוא יודע ולהתחיל מאפס וגם זה לא תמיד פשוט.)

אז מה עושים בחוג ציור-שנה א-ערבובי צבעים? מתחילים מאפס! יש לך על הפלטה שחור ולבן, בוא תמצא את כל הגוונים האפשריים בין שחור ולבן. כל הצורות, כל הקווים, כל מה שאפשר לעשות רק משני צבעים. והחוג מאוד מובנה, שלא תטעו. אחרי שחור ולבן מגיע צהוב ואדום, צהוב וכחול, אדום וכחול. מצד אחד מאוד מובנה שלא לומר מגביל ומצד שני – כל האפשרויות פתוחות, הדף הלבן מזמין חקירה, התנסות, סוגי קווים, משיכות מכחול, מעברי גוונים, דווקא מתוך ההגבלה – מגלים אינסוף אפשרויות.

וכשיש חקירה וגילוי – יש ברק בעיניים.

וכשאנחנו אוספים את הציורים בסוף השיעור ותולים אותם בשורה על הקיר, על חבל הכביסה, אנחנו מגלים שאין שני ציורים דומים. למרות שכולם עבדו היום רק בגווני כחול, הציורים יצאו מאוד שונים זה מזה. ומכל אחד אפשר ללמוד טכניקות חדשות ופוטנטים חדשים ובכך להעשיר את כולם.

אז היום בתערוכה זו הפעם הראשונה שאנחנו רואים את הציורים כרצף צבעוני, כי לאורך השנה ראינו אותם שבוע אחד רק ציורים כחולים, בשבוע שלאחר מכן שורת ציורים צהובים וכן הלאה. וכשערכנו את הציורים הכי טובים של כל אחד על גיליון נפרד, גילינו כמה דברים:

א. כמה כתב היד האישי הוא נוכח, למרות התרגילים האחידים.

ב. כמה הסך הכל הוא צבעוני ומרהיב. ומכאן גם שם התערוכה: **חגיגה צבעונית**.

אתמול הייתי פה עם מישהי שאמרה "זה ממש כמו ציורים של ילדי גן". בהתחלה נעלבתי: איך את משווה ציורים של אנשים בני תשעים לילדי גן? אבל אחר כך התלהבתי: אם למרות השנים והגיל וכל מה שאני יודע על עצמי שאני "לא" ושאני "כבר לא", הצלחנו לייצר סקרנות וחקירה וגילוי וברק בעיניים כמו של ילד שפעם ראשונה נוגע בצבע – דיינו...

תודה!

תודה לענת המנהלת, לשקד שותפתי בצוות התעסוקה, לכם דיירים יקרים שיצאתם איתי למסע אל הלא נודע, ולכל הצוות המסור של "הבית על הנחל" ניר דוד.

תודה למיקי ומורדי וחברת נירעותק ששמחים לעזור תמיד !

מזל טוב

לבנות ובני חודש ינואר

ירון לוינס בן 60

ירון, ראשון לקבוצת "שלהבת" הנכנסת לשנת ה-60, מאחלים לך עשור פעיל ופורה, בריאות טובה ושמחה בחיק המשפחה והנכדים.
"קבוצת שלהבת" ניר דוד.

לילך מלוויל בת 60

אחותי הבכורה, אחותי היקרה.
את כבר בת 60 ובשבילי, כבר כמעט 50 שנה שאת מאירה את דרכי, פותחת ומפלסת נתיבים ומגלה מבעוד מועד מה עומד לפני, איך זה יהיה כשאגיע לגיל, מה מרגישים, ממה להיזהר ולמה כדאי לצפות. לשמחתי, את עושה זאת באופן ישיר, ללא צנזורה וללא ייפוי המציאות. לך חשוב שנגיע אל כל שלב בחיים כשאנו מוכנים.

עיניך הירוקות, הזוהרות, וחיוך המלא והעדין הם כתובתי כשצריך עצה טובה, ניתוח רגיש של המציאות, אבחנה מעניינת וכמובן, עוגה מעולה או תבשיל נהדר.
אני מאחל לך שהעשור השביעי לחייך יביא עמו תחומי עניין מרתקים, פריחה משפחתית וחברתית ובמיוחד, שתמצאי את שלוותך בכל מקום ומצב בו תבחרי להיות.

שמרי על הגחלת ועל הלהבה
מזל טוב מאחריך הקטן, האוהב מאוד,

יואב להב

הדר ברקוביץ בן 50

מזל טוב בן אהוב שלי, שמחה ומאושרת שאתה, אישתך וילדיך חיים בקיבוץ, שמחה ומאושרת שאתה מקיים את חזונך להיטיב ולעזור לילדים שחווים קושי בחייהם, והכל עם לב גדול ורחב.

שמחה שבדרך עבודתך המגוונת והמיוחדת במוזיקה ובליצנות חינוכית, אתה מצליח לעזור ולתמוך. מאחלת לך המשך חיים מעניינים ושמחים במשפחה, בעיסוקך ובקיבוץ, עם הרבה בריאות, ראיית הטוב והאהב, והמשך חיים מאושרים ובעלי משמעות.

יעל ברקוביץ

שירי פרנקל בת 30

שירי – גאים בך מאד על כל העשייה שלך, אוהבים את טוב הלב, החיוך והרגישות, החוכמה והראייה הייחודית שלך! תמשיכי לצחוק ולחייך ולהיות אהובה על כולם, מיוחדת ויחידה. פה איתך ומאחוריך, תומכים ואוהבים בלי הפסקה, המשפחה

מיטל פרנקל בת 30

מיטל – יקרה שלנו גאים בך ומאמינים בך! רואים את כל האוצרות שטמונים בך ועוטפים אותך. תמשיכי לעשות טוב וללכת אחרי ליבך ותהיי בטוחה שהוא יוביל אותך למקומות נהדרים בשבילך. אוהבים אותך עד אין סוף, המשפחה

לוטם רבטל בת 10 (בתם של אפרת ואורון רבטל)

לוטם אהובה שלנו,

שמחים ונרגשים לחגוג איתך את סיומו של העשור

הראשון לחייך ותחילתו של השני...

הספקת כל כך הרבה וכל זה רק ב- 10 שנים!

גאים בך ומודים על החוויות שאנו חולקים איתך

במסע החיים.

מאחלים לך שתמשיכי לצעוד, לפרוץ ולהתקדם

בדרך המיוחדת בה בחרת.

זכרי: להיות שונה זו זכות גדולה ומתנה.

תמשיכי להביא שמחה גדולה ורוח טובה לכל

מקום אליו את מגיעה,

תיהני, תתרגשי, תצחקי, תחלמי ותגשימי.

אל תשכחי שכשמתמקדים במה שיש, היש גדל.

אוהבים אותך ככה בדיוק כמו שאת

ניר, נטע, עומר, יובל, אבא ואימא

ועוד נברך מכאן:

את אביתר כהן ליום הולדת 30

את נועם ורדי ליום הולדת 20

את אביב אנוך ליום הולדת 10

ברכות לחיילים

יותם כהן וליאם לוינס השתחררו בחודשים האחרונים, אדם סברנסקי השתחרר זה מכבר.
גיא רבטל התגייס לנח"ל, רעי עסיס התגייס לשריון, מרטין גולדשטיין התגייס לצנחנים, עינב וגנר
התגייס לתזמורת צה"ל.
למשתחררים ולמתגייסים – עלו והצליחו מבית ניר דוד.

יוני סברנסקי קיבל דרגת סרן.
נבו רבין סיים בהצטיינות קורס קצינים בבה"ד 1 וקיבל סיכת מ"מ. הוא ממשיך להשלמה חיילית של
קצונה בחיל אוויר.
יהלי מידה סיימה קורס קצינים בבה"ד 1 וקיבלה סיכת מ"מ. היא ממשיכה להשלמה חיילית.
בהצלחה ובגאווה מבית ניר דוד.

רק נולדו

אלון זוהר, בנם של ענת והדר, נכדם של עליזה

וגלעד, אח של אריאל, נולד ב- 22.12.2022

ליבי שפירא, בתם של עיינה ואסף, נכדתם

של אתי ארליך קוצר וציון קוצר, אחות של

בארי ואורי, נולדה ב- 15.1.2023

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו

בחדש ינואר טבת – שבט

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
זאב לילה	16.1.1948	ה' בשבט תש"ח
משה פולונסקי	20.1.1949	ב' בטבת תש"ט
שנקה מוזר	4.1.1973	א' בשבט תשל"ג
יהודה צימרמן	7.1.1980	י"ח בטבת תש"מ
אהרון שורר	3.1.1981	כ"ז בטבת תשמ"א
עמי פרי	17.1.1988	כ"ז בטבת תשמ"ח
ביל שופרא	9.1.1990	כ"ב בטבת תש"נ
צילה גולומב	17.1.1994	ה' בשבט תשנ"ד
קלרה גרינפלד	7.1.1996	ט"ז בטבת תשנ"ו
צבי מזור	4.1.1999	ט"ז בטבת תשנ"ט
ישראל פדרמן	21.1.2000	י"ד בשבט תש"ס
צילה אונגר	23.1.2002	י' בשבט תשס"ב
בונקה כרמי	4.1.2005	כ"ג בטבת תשס"ה
מיכל ארזי	18.1.2005	ח' בשבט תשס"ה
אסתר נשר	31.1.2005	כ"א בשבט תשס"ה
רוזה וינטרוב	30.1.2009	ו' בשבט תשס"ט
שרה יוגב	20.1.2011	ט"ו בשבט תשע"א
שמואל צסלר	22.1.2011	י"ז בשבט תשע"א
הדסה בן אהרון	21.01.2011	כ"ב בשבט תשע"א
משה איזנברג	28.1.2011	כ"ג בשבט תשע"א
אושרי כהן	01.01.2015	י' בטבת תשע"ה
אלי קול	23.01.2019	י"ז שבט תשע"ט

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

1. האפסים האלו שמקיפים את בן זה פרי מאכל (4)	1. הוריד זיתים והשתנתה המידה (3)
2. מגע תנים משתנה כשכיף להם (7)	4. בבקשה בגים באפריקה (5)
3. + "9 מאוזן" עורק אחר מצחיק עד דמעות (4)	7. אבי רבקה לראשונה היה בתול (5)
4. עמיחי ואורי.... (3)	9. ראו "3 מאונך"
5. בעץ הזה הולנדי וקוף מעבירים פצועים (6)	10. בדקה אחת הם רבו מי יקיש (6)
6. הנכם שונה כשיש לו ג'וב (4)	13. החיה הזו תכריח אותו לשוב (4)
8. מספיק וטוב באי למעשה טיפשי (ח) (6)	15. שירה, זמר וקצת רכילות (ח) (4)
11. טסו לרב עם נייר שכזה באנגליה גם (ח) (6)	16. גיחכו והלעיגו את המצב (7)
12. מאוד סביר והגיוני שבקי והר נגד טנקים (7)	17. + "26 מאוזן" שיטת המספור לפי אותיות (7)
14. מספיק גבוה באל יונק עם שיריון (6)	18. באיראן יש בטן מסביב להר (4)
17. שלוש פרי שדורכים עליהם (4)	20. יד מותן השתנה כשנגמר משפטו (2-4)
19. בין כלב ונראה (4)	22. + "24 מאונך" בנר חלילה וחס הוא אחי אברהם (4)
21. בנם שם זין על העגיל (3)	23. מת וצומת זה כסף (5)
24. "ראו 22 מאוזן"	25. על בתים תסתיר זאת (5)
	26. "ראו 17 מאוזן"